

DE LOEP

Huisblad Sint Petrus
27e jaargang
Nummer 4
Juli 2026

Inhoudsopgave

Vaste rubrieken.

Onder de Loep
Verjaardagskalender
Nieuws uit de activiteitenhoek
Nieuws van de cliëntenraad
In gesprek met
In Memoriam
D,n Boogerd
Donkzicht
Sterappel – Bellefleur
Oogstappel – Elstar

Redactieleden:

- Annette Verwijst
- Renée Lange
- Dianne Maas
- Antoon van der Spank

Adresgegevens Sint Petrus

Burgtstraat 34, 5427 AJ, BOEKEL
Tel: 0492 32 83 28

Email

receptie.sint-petrus@brabantzorg.eu
avdspank@icloud.com
www.vriendenvansintpetrus.nl

REGIOMANAGERS MEIERIJSTAD

**Regiodirecteur: Esther de Leeuw van Weenen.
Inge van Eekelen**

TEAMMANAGERS INTRMURALE ZORG

Martijn Kleuskens Afdeling zorg. Aanwezig: dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag ochtend.
Willeke van Gaal Afdeling zorg en welzijn. Aanwezig Maandag, dinsdag, woensdag en donderdag.
Anneloes van Heel Horeca en facilitair
Aanwezig: Maandag, dinsdag en donderdag

COÖRDINATOREN VRIJWILLIGERS EN WELZIJN

Renée Lange
Aanwezig: Maandag, dinsdagochtend, woensdag, donderdag.
Dianne Maas
Aanwezig: Dinsdag, donderdag en vrijdag

CLIËNTENRAAD

Voorzitter: Theo van der Burgt. Tel: 0622438958

Leden: Jan van de Elzen - Jo Thonies - Miep Leenen - Mariëlle Peters
Willem Weeren - Loes van Duijnhoven.

VERTROUWENSPERSOON BEWONERS

Cor Biemans cenabiemans@outlook.com Tel: 06 30 66 02 22

GEESTELIJKE ZORG

Heidi van Schalk. Tel. 06 83 52 10 50
Aanwezig: Donderdag.

TEAMMANAGER THUISZORG

Marie-Louise van de Ven. Aanwezig:
maandag, dinsdag, woensdagochtend,
donderdag. 0492 328328 of 06 53734741

ZORG & ZORGBEMIDDELING

Tel: 088 99 85 555

DIVERSE DIENSTEN

Kapsalon: 'Voor jou' Tel: 06 15 54 29 37
Pedicure: Bianca van Rooij Tel: 06 48 56 50 66

OPENINGSTIJDEN WINKELTJE

Maandag t/m vrijdag van 9.30 tot
12.00 uur

Beste Loep lezers

Als deze Loep uitkomt is het inmiddels alweer even zomer. De afgelopen weken hebben we kunnen genieten van ontzettend warme dagen. Soms waren de dagen wel wat te warm. Tussendoor liet ook de regen zich af en toe zien. Na een verfrissende bui kwam gelukkig de zon vaak weer tevoorschijn en konden we opnieuw genieten van alles wat deze tijd van het jaar zo mooi maakt. Heerlijk!

De afgelopen periode hebben we veel mooie activiteiten met elkaar beleefd. De activiteiten zorgden niet alleen voor plezier, maar ook voor verbinding. Er waren vele momenten waarop bewoners, medewerkers, vrijwilligers en naasten samenkwamen. Niet alleen om iets te ondernemen, maar ook om elkaar te ontmoeten. Een glimlach, een luisterend oor, een helpende hand of een gezellig gesprek maken vaak meer verschil dan we beseffen. Juist in die ontmoetingen ontstaat wat SamenZorg zo bijzonder maakt: aandacht voor elkaar, betrokkenheid en het gevoel dat we het samen doen. Er werd genoten van kleine en grote momenten. Inmiddels zijn de vakanties begonnen. Een tijd waarin velen genieten van het even lekker vrij zijn, van rust, familie, vrienden, uitstapjes of simpelweg van een zonnige dag. Tegelijkertijd gaat

het leven binnen Sint Petrus gewoon door. Ook in deze periode blijven we naar elkaar omkijken, elkaar ondersteunen en samen zorgen voor een fijne en vertrouwde omgeving.

Voor nu wil ik het hier bovenstaande gedicht met u delen:

Een fijne zomer gewenst, vol warmte, mooie momenten en bijzondere ontmoetingen.

**Hartelijke groet, Anneloes van Heel Roseboom
(Teammanager Horeca & Facilitair)**

Beste bewoners/cliënten van zorgcentrum/park Sint Petrus.

We zitten midden in de zomer en de vakanties zijn begonnen. Zoek de zon op, dat is niet meer nodig, de zon is naar ons toe gekomen.

We missen onze verwanten en zorgmedewerkers en we gunnen hen uiteraard een paar weken rust en om de tijd van de dag even los te laten. Er wordt van alles gedaan om deze weken op een gezonde manier door te komen. Samen genieten van elkaar, van muziek, van een spelletje of gezellig een praatje doen.

De cliëntenraad wil graag dat uw verblijf in Sint Petrus zo goed mogelijk is en als u iets kwijt wil over uw beleving van zorg en welzijn wat Sint Petrus u biedt, dan horen we dat graag. Zoals bekend staan de namen van de cliëntenraad leden vooraan in dit blad.

We hebben om de 2 maanden overleg met deze raad en op het prikbord tegenover het aquarium wordt elke keer de agenda en de daarop volgende notulen uitgehangen. Dit alles ter inzage, dus kijk er eens een keer naar.

We wensen u een prettige voortzetting van de zomer, geniet van uzelf en van de ander.

Met hartelijke groet: uw cliëntenraad.

Overleden.

Dhr. A.M. van Haandel	01-06-2026
Dhr. A.J. van Berlo	03-06-2026
Mw. H.J. van Diessen-Roelofs	02-07-2026

Wij wensen de families veel sterkte toe met dit verlies.

Nieuwe bewoners.

Dhr. G.P.G.M. Hagelaar	App. 2.16
Dhr. A.E. en Mw. J.J. Manders	App. 2.26
Mw. P.F. van Doren van Sleeuwen	App. 1.20
Mw. A.J.G. Zwanenburg-Palmboom	App. 0.01
Mw. H.J. van den Hout	App. 1.17

Verhuisd

Dhr. P.M. Kanters	01-06-2026
--------------------------	-------------------

Wij wensen hen veel woonplezier in Sint Petrus.

Verjaardagen bewoners.

AUGUSTUS

10 Dhr. W.H.A.J. Biemans	App. 1.08
11 Dhr. A.A.J. Ketelaars	App. 0.06
28 Dhr. W.A.M. van den Heuvel	App. 2.07
28 Mw. J.M.W. Kok	App. 2.12

SEPTEMBER

06 Dhr. H.J.A.M. Verhoeven	App. 0.08
11 Mw. J.H.M. van Asseldonk Peters	App. 1.25

Vlindertuin Gemert verzet vanwege de warmte.

Op het moment dat we dit schrijven, vallen de mussen van het dak. Vanwege deze extreme warmte hebben we het geplande bezoek aan de vlindertuin in Gemert helaas moeten annuleren. Erg jammer natuurlijk, maar uitstel is zeker geen afstel. We organiseren deze activiteit later in het jaar opnieuw. Jullie houden dit uitstapje dus van ons tegood. Zodra er een nieuwe datum is, horen jullie van ons.

Yoga en meditatie zijn een groot succes.

In het welzijnsnieuws heeft u vast al gelezen dat de yoga- en meditatielessen om de week worden gegeven in de beweegruimte. Inmiddels doen hier al zo'n 14 mensen aan mee. We kunnen wel stellen dat het een groot succes is. We gaan hier dan ook zeker mee door.

- Meedoen? Mocht u een keer zin hebben om aan te sluiten, dan bent u van harte welkom. Houd het welzijnsnieuws goed in de gaten om te zien wanneer de volgende les plaatsvindt.

Trommel-Sessies met "Beat It" verlengd

Ook het trommelen staat maandelijks vast op de agenda. Deze swingende ochtend worden georganiseerd door **Beat It** uit Veghel en de animo is groot. Er worden ritmes geoefend en bekende liedjes mee getrommeld. De leraar liet al enthousiast weten dat de oefeningen steeds beter gaan! Omdat er iedere maand zo'n 15 enthousiaste deelnemers aanwezig zijn, hebben we besloten om hier nog één jaar mee door te gaan.

Feestelijk optreden van Kristel en Bianca.

Op 6 juni 2026 was het feest: de nieuwbouw van Sint Petrus bestond precies 20 jaar. Dit prachtige jubileum wilden we natuurlijk niet ongemerkt voorbij laten gaan. Daarom hebben we uitgepakt met een optreden van Kristel en Bianca.

Deze twee dames brachten met behulp van hilarische en herkenbare typetjes mooie, nostalgische liedjes ten gehore die perfect aansloten bij de beleving van onze bezoekers. Het was een schot in de roos! Onder het genot van koffie en een heerlijke beschuit met aardbeien en slagroom werd er volop meegezongen met bekende Nederlandse klassiekers. Na afloop kregen we van verschillende bewoners te horen dat ze enorm hebben genoten en dat Kristel en Bianca zeker nog een keer terug moeten komen. Die wens staat genoteerd!

Samen Soepen.

In het kader van het **Internationaal Jaar van de Vrijwilliger** sloegen GGZ Oost-Brabant, Dorpsteam Boekel-Venhorst, De Zonnebloem Boekel-Venhorst en BrabantZorg Sint Petrus Boekel de handen ineen. Dit bijzondere jaar konden we immers niet zomaar voorbij laten gaan.

Het concept "Samen Soepen" werd eerder al met veel succes uitgevoerd in het Land van Cuijk. Onder het motto "**beter goed gejat, dan slecht verzonnen**" besloten we dit warme initiatief naar onze eigen gemeente te halen.

En met succes! Het initiatief werd in Boekel ontzettend goed ontvangen. Het was hartverwarmend om te zien dat zoveel mensen de tijd namen om onder het genot van een kop soep met ons in gesprek te gaan.

Bedankt! Via deze weg wil ik mijn collega's van het Dorpsteam Boekel-Venhorst, GGZ Oost-Brabant en De Zonnebloem Boekel-Venhorst heel hartelijk bedanken voor de fijne en constructieve samenwerking.

Herdenkingsbijeenkomst voor alle overledenen.

Deze is helaas niet doorgegaan vanwege de warmte. Op 24 september zullen alle overledenen herdacht worden die tussen 1 januari en 1 juni zijn overleden.

Muziekmiddag Speel Gasten.

Via BrabantZorg kregen we de mogelijkheid om twee optredens te boeken van de Speelgasten, waarbij een zangeres de bewoners meeneemt op een nostalgische reis door de tijd. Erica kwam 's middags langs en gebruikte diverse nostalgische attributen, zoals badmutsen van vroeger, om herinneringen op te halen. Dit leidde tot mooie gesprekken over thema's zoals zwemmen in de zee. Ze sloot deze momenten steeds af met bijpassende liedjes over de zee en het strand.

Het was prachtig om te zien hoe betrokken iedereen was; er werd aandachtig geluisterd en met vol enthousiasme meegezongen met bekende klassiekers. Het was absoluut een geslaagde middag die zeker om een vervolg vraagt. Helaas vloog de tijd voorbij omdat het optreden slechts een uurtje duurde, wat we wel erg jammer vonden.

Berusting: vrede vinden met wat er is.

Het leven in een verpleeghuis vraagt veel van een mens. U heeft waarschijnlijk afscheid moeten nemen van uw vertrouwde huis, misschien van uw gezondheid of van dierbaren die u boven alles liefhad. Vaak wordt er gezegd: "Je moet het een plekje geven" of "Je moet het accepteren."

Maar laten we eerlijk zijn: wie wil er nu "accepteren" dat hij niet meer kan lopen, of dat een partner er niet meer is? Acceptatie klinkt bijna alsof u het er mee eens bent. Dat hoeft niet. Daarom praten we liever over berusting.

Wat is berusting eigenlijk?

Berusting is niet hetzelfde als opgeven. Het is ook niet hetzelfde als blij zijn met de situatie. Berusting is het moment waarop de strijd tegen de werkelijkheid stopt. Stelt u zich een rivier voor waarin u tegen de stroom in zwemt. Dat kost enorm veel kracht en u raakt uitgeput. Berusting is het moment waarop u stopt met zwemmen en u laat meevoeren door de stroom. De situatie verandert niet — de rivier stroomt nog steeds dezelfde kant op — maar u bent niet meer aan het vechten.

Berusting is:

"Ik vind het nog steeds heel erg, maar het is zoals het is. Ik stop met vechten tegen de feiten."

Hoe ontstaat berusting?

Berusting is geen knop die u zomaar omzet; het is een proces van rijping. Het ontstaat meestal in drie stappen:

1. Erkenning: Het toelaten van het verdriet. U mag balen, huilen en boos zijn. Juist door de pijn er te laten zijn, verliest het langzaam zijn scherpe randjes.
2. Loslaten van 'hoe het had moeten zijn': We lijden vaak het meest door te denken aan hoe ons leven eruit had móéten zien. Berusting ontstaat wanneer we die beelden langzaam laten varen.
3. Aandacht voor het 'nu': De blik verplaatst zich van wat er verloren is naar wat er op dit moment nog wél is, hoe klein dat ook mag zijn.

Waarom lukt het de één wel en de ander niet?

Misschien ziet u een medebewoner die heel vredig lijkt, terwijl u zelf nog vol onrust zit. Dat is menselijk. Waarom berusting bij de één sneller komt dan bij de ander, heeft verschillende redenen:

- Karakter: Sommige mensen zijn van nature flexibeler, terwijl anderen behoefte hebben aan controle. Als u altijd een 'regelaar' bent geweest, is berusting extra moeilijk.
- Levenservaring: Mensen die eerder in hun leven tegenslagen hebben overwonnen, hebben vaak onbewust geleerd dat ze ook deze storm kunnen doorstaan.
- Ondersteuning: Een luisterend oor of een hand op uw schouder maakt het makkelijker om de strijd te staken. In uw eentje vechten is zwaarder.

Wat levert berusting u op?

Berusting brengt een heel kostbaar geschenk: ruimte.

Zolang u vecht tegen het verlies van uw gezondheid of uw huis, is al uw energie daarheen gericht. Er blijft geen ruimte over voor andere dingen. Wanneer er berusting ontstaat, komt er weer energie vrij voor:

- Innerlijke rust: De voortdurende spanning in uw lijf en hoofd neemt af.
- Oog voor het kleine: U kunt weer genieten van een kopje koffie, de zon op uw gezicht of een mooi gesprek, zonder dat het overschaduwd wordt door "had ik maar".
- Verbinding: Als u niet meer alleen met uw eigen strijd bezig bent, ontstaat er weer ruimte voor echt contact met de mensen om u heen.

Berusting is niet de finishlijn.

Maar een zachte manier van verdergaan. Het is het besef dat, ook al is het boek van uw leven veranderd, er nog steeds mooie regels geschreven kunnen worden. Ondersteuning om tot meer berusting te komen. Soms is de weg naar berusting te hobbelig om alleen te bewandelen. Het kan voelen alsof u vastloopt in vragen als:

*"Waarom overkomt mij dit?" of
"Wat heeft het leven nu nog
voor zin?"*

Op zulke momenten kan een geestelijk verzorger een belangrijke steun zijn. Ze is er niet om uw problemen 'op te lossen' of om u te vertellen dat u positief moet denken. Juist niet. Het gaat erom om samen stil te staan bij de vragen waar geen makkelijk antwoord op bestaat.

Wat kan de geestelijk verzorger voor u betekenen?

- Een veilige plek voor uw verhaal: Soms durven we tegenover familie niet helemaal eerlijk te zijn over ons verdriet of onze boosheid, omdat we hen niet willen belasten. Bij een geestelijk verzorger mag alles er zijn. Niets is te gek, te somber of te opstandig.
- Samen zoeken naar uw bronnen: Wat gaf u vroeger kracht? Was dat uw geloof, de natuur, muziek of uw familie? De geestelijk verzorger helpt u herinneren aan de waarden die voor u belangrijk zijn, zodat u daar ook nu weer steun uit kunt putten.
- Het 'niet-weten' verdragen: Berusting vinden is vaak een proces van wachten en doorstaan. De geestelijk verzorger kan bij u blijven in die onzekerheid, bijvoorbeeld voor een goed gesprek of een moment van stilte.
- Rituelen en symboliek: Soms schieten woorden tekort. Een geestelijk verzorger kan helpen met een ritueel, een gebed of een gedicht dat helpt om het verlies symbolisch een plek te geven, zodat er ruimte kan komen voor die gewenste berusting

Mocht u nu door een moeilijke tijd gaan, dan wens ik u toe dat de strijd in uw hoofd langzaam mag gaan liggen en dat er een milde vrede voor in de plaats mag komen.

Heidi Schalk (geestelijk verzorger)

De overgave (door Hans Stolp)

Ik heb mijn strijd gestreden,

ik leg mijn wapens neer.

Ik vecht niet meer tegen het heden,

ik verzet mij nu niet meer.

Ik laat de dingen komen,

zoals ze moeten gaan.

Ik stop met het dromen,

van hoe het had moeten staan.

Het is nu zoals het is,

met alle leegte en gemis.

Maar in dit stille weten,

wordt de vrede aangemeten.

De Geur van Vroeger.

Met het treintje " **De goede moordenaar** " naar Gemert om naar vroeger te gaan. Vandaag stond er geen gewone middag op het programma, maar een reis terug in de tijd. Het Boerenbondsmuseum lag er prachtig bij, badend in de middagzon.

Bij binnenkomst werd de groep meteen verwelkomd door een vertrouwde, nostalgische geur: vers gezette koffie. In de gezellige ontvangstruimte stonden de tafels al klaar. De koffie dampte in de kopjes en het gebak was precies zoals het hoort op een goede uitwaaidag: royaal en heerlijk zoet. Terwijl de vorkjes rinkelden, kwamen de eerste verhalen al los. "Weet je nog," fluisterde een van de dames, "toen we thuis nog zo'n ouderwets koffiezetapparaat hadden?"

Achter de voordeur van de geschiedenis.

Na de koffie was het tijd voor het echte werk. De gids, een vriendelijke vrijwilliger die met zichtbaar trots vertelde, nam de groep mee naar het buitenterrein. Stap voor stap lieten de bewoners het jaar 2026 achter zich en liepen ze de vroege twintigste eeuw binnen. De rondleiding voerde hen langs de prachtige, oude huizen. Bij het betreden van de eerste huiskamer viel er een warme stilte over de groep, al snel gevolgd door een golf van herkenning.

"Kijk nou toch," zei een van de heren, wijzend naar de hoek van de kamer. "Een bedstee!" De gids legde uit hoe hele gezinnen hier vroeger sliepen, vaak half rechtop zittend uit angst voor de gezondheid. "En koud dat het kon zijn in de winter!" lachte een van de bewoonsters. "Dan was zo'n bedstee tenminste nog een beetje warm te krijgen."

Kleine hoekjes, grote herinneringen.

De wandeling ging verder door de leuke kamers, die met zoveel oog voor detail waren ingericht. De kachel in het midden, de heiligenbeeldjes op de schouw en de zware, houten meubels droegen de sporen van een sober maar hecht gezinsleven. De gids opende een deur naar een kleine berging. Hier stonden de oude weckpotten netjes op een rij, gevuld met groenten uit de moestuin van weleer. Ernaast stond een houten wastobbe met een authentieke wringer.

"Mijn moeder stond vroeger uren aan zo'n tobbe," herinnerde een van de begeleiders zich, terwijl een bewoner glimlachend knikte. "Dat was pas hard werken. " Wij zijn stiekem toch wel een beetje verwend met onze wasmachines vandaag de dag."

Een middag met een gouden randje.

Aan het einde van de middag verzamelde de groep van Sint Petrus zich weer bij de uitgang. De benen waren misschien een beetje moe van het wandelen over de klinkers, maar de gezichten stonden volop in de plooi. Het uitstapje was meer dan alleen een rondleiding; het was een herbeleving van een tijd waarin het leven simpeler was, maar waarin hard werd gewerkt en puur werd genoten.

Toen de bus weer richting het zorgcentrum reed, werd er nog lang nagepraat over de bedstee, de knusse berging en natuurlijk dat heerlijke stuk gebak. Het was een dag met een gouden randje geworden, die nog lang in de herinnering zal blijven naklinken. We hebben nog niet alles kunnen zien, dus we gaan zeker nog een keer terug, en vertrekken dan op tijd zodat we daar meer tijd kunnen doorbrengen.

- Op 3 september komt de Keets Boerderij naar de binnentuin.
- Er komt die dag ook een foto wagen langs waar je een foto kunt laten maken.
- Ze brengen die dag zowel grote als kleine dieren mee.
- Je bent tussen 9.30 uur en 13.00 uur van harte welkom in de binnentuin.
- Wist je dat er op 7 september een mode verkoop is in 't Trefpunt?
- In september starten we weer met wekelijkse busritjes in de omgeving.
- Er wordt veel gebruikgemaakt van de pluktuin in de binnentuin.
- We hebben twee nieuwe parasols gekregen, waardoor er tijdens activiteiten meer mensen in de schaduw kunnen zitten.
- Hierdoor kunnen we meer activiteiten buiten aanbieden.
- Dit alles mogelijk is gemaakt door de Vrienden van Sint Petrus?

Tip van Flip.

Nieuws van de Bibliotheek

De Bibliotheek brengt boeken aan huis.

De "[BoekenBezorgDienst](#)" is bedoeld voor mensen die lid zijn van de Bibliotheek, maar niet in staat zijn om zelf naar de Bibliotheek te komen. Omdat ze al langere tijd ziek zijn bijvoorbeeld of omdat ze niet mobiel genoeg zijn. Vrijwilligers van de Bibliotheek bezorgen boeken dan gratis aan huis.

Wie zich heeft aangemeld wordt één keer in de drie weken door een vrijwilliger bezocht voor het brengen en ophalen van materialen. Dat kunnen romans zijn, groteletterboeken, informatieve boeken of luisterboeken.

Hoe kun je dit regelen?

Wie gebruik wil maken van de BoekenBezorgDienst kan zich aanmelden. Dit kan telefonisch via 0412-622618 of via e-mail: boekenbezorgdienst@nobb.nl . Vervolgens wordt een persoonlijk kennismakingsgesprek gepland waarin de interesses en voorkeuren worden besproken.

Jubilarissen onder de vrijwilligers

Maanden augustus en september 2026

Linda Knuvers	5 jaar	17-08-2026
Sia Nooijen	5 jaar	01-09-2026
Piet van der Sanden	5 jaar	05-09-2026
Wendy van Gorp	10 jaar	09-08-2026
Ans Croijmans	12,5 jaar	01-08-2026

Dhr. A. van Haandel.

Joost van Haandel werd geboren op 26 juni 1932 als oudste van een gezin van 10 kinderen. Toen hij 4 jaar was overleed zijn vader, zijn moeder bleef met 4 jongens achter en hertrouwde later met de broer van haar eerste man. Bij de geboorte van zijn jongste broer, was Joost 20 jaar en kreeg hij verlof uit militaire dienst.

Als militair werd Joost in februari 1953 opgeroepen om mee te helpen tijdens de watersnoodramp. Op zondagochtend tijdens de heilige mis kwam de oproep binnen om zich in Utrecht te melden.

In 1960 trouwde hij met Nolda Bevers, tegelijk met 3 van zijn broers, voor toen een groots moment. Samen met zijn Nolda ging hij op de Donkstraat wonen en ze kregen 2 dochters. Op de Donkstraat was het er goed wonen en Joost had daar zijn vee-transportbedrijf.

Toen hij 44 jaar was droeg hij zijn bedrijf over aan zijn jongste broer en ging hij zelf in loondienst werken bij de Campina, melktransport. Hij had er fantastische jaren en genoot van het hebben van leuke collega's. 13 Jaar later ging Campina Boekel sluiten en maakte Joost gebruik van een gunstige vervroegde pensioenregeling.

Met dit pensioen kwam een periode van veel tijd die hij met gemak invulde met vele hobby's zowel thuis als buitenhuis. Met name bij de handboogvereniging Doele Willem III. Met veel plezier trainde hij de jeugd en deed zelf mee aan de Nederlandse kampioenschappen waar hij ooit een eerste plaats behaalde. Na zijn 90-ste verjaardag werd hij door Doele Willem III uitgeroepen als erelid en daar was hij erg trots op.

Toen het leven op de Donkstraat moeizamer werd verhuisden ze samen naar de Koosterlaan waar 11 mooie jaren volgden. Daarna was er meer zorg nodig en konden ze samen verhuizen naar het zorgcentrum in de zomer van 2023.

Daar kreeg hun leven opnieuw glans en genoten ze van vele mooie momenten. Na het overlijden van zijn vrouw Nolda, nu anderhalf jaar geleden, heeft Joost, ondanks het gemis, toch weer iets van het leven kunnen maken.

Op 1 juni is Joost in alle rust ingeslapen.

Speciaal een woord van dank naar alle medewerkers, met name van afdeling Bellefleur en de mannenclub. Zij hebben Joost nog een heel mooie laatste periode van zijn leven kunnen meegeven.

Kinderen en (achter-)kleinkinderen.

Mevrouw Diessen-Roelofs.

Afgelopen week, op 2 juli 2026, is ons ma, Leny van Diessen- Roelofs op 91 jarige leeftijd overleden. Ma woonde sinds een paar jaar in Sint Petrus op de Sterappel.

Ma is geboren en getogen in Geldrop en kwam in 1968 naar Boekel, door het werk van Wim op Huize Padua. Ze woonde in de Kennedystraat, samen met Wim en hun 2 zoons. In die jaren was het verenigingsleven

een belangrijke factor en zorgde ze voor het gezin.

Nadat Wim overleed in 2001, ging ma zich toeleggen op het vrijwilligerswerk en vond daar veel voldoening en plezier in. Jaren lang kwam ze met plezier als vrijwilliger in Sint Petrus.

Een aantal jaren geleden kreeg ze een appartement op het witgele kruispad en op het moment dat haar gezondheid achteruit ging mocht ze naar de Sterappel. Hier heeft ze de laatste jaren met plezier gewoond

Dank aan iedereen die hier aan heeft bijgedragen. De verzorging, gastvrouwen, ondersteuning etc. Op 2 juli heeft ma de rust gevonden die ze zocht en zullen we haar naar haar laatste rustplaats begeleiden.

In gesprek met *Nieuwe bewoners*

Nellie van Doren van Sleuwen.

Hallo bewoners en verzorgers van Sint Petrus.

Mijn naam is Nellie van Doren. Ik ben 16 juni verhuisd naar de Sterappel nummer 120.

Ik ben 92 jaar en woon al mijn hele leven in Boekel. Samen met mijn man Han hadden we eerst een Loonbedrijf op de Burgtstraat in Boekel. Daar zijn ook mijn 2 dochters Gerrie en Marion geboren. In 1972 zijn we verhuisd naar de Zijk, waar we een kippenbedrijf zijn begonnen. Daar hebben we samen fijn gewerkt.

Mijn hobby's waren volksdansen, country dansen, Jeu de boules, en zingen bij het ouderenkoor. De volgende stap was stoppen met het bedrijf en gaan genieten van meer vrije tijd. We kochten een huis in de Vinkenlaan en daar hebben we kunnen genieten van de kinderen, kleinkinderen, uitstapjes maken, en af en toe op vakantie.

Helaas is Han in 2003 overleden in de leeftijd van 72 jaar. Veel te jong, maar toch probeerde ik er samen met de kinderen en familieleden het beste van te maken. Ik ben ook nog vele jaren hulpkoster geweest van de kapel in Boekel. Dit deed ik met veel plezier, ook omdat het geloof (nog steeds) een belangrijke plaats inneemt in mijn leven.

De laatste 6 jaar heb ik nog in de Kloosterlaan gewoond, met zorg om me heen. Ondertussen kwamen er ook nog 9 achterkleinkinderen. Zij worden altijd verwend bij oma van Doren. Ik heb het op de Sterappel goed naar mijn zin, het lijkt wel een hotel.... Iedereen is zorgzaam, en in de huiskamer is het altijd gezellig. Als de gezondheid het toelaat wil ik hier nog wel lange tijd genieten van de kleine dingen die het doen.....

Arnold en Jo Manders.

Arnold is opgegroeid in Venhorst en Jo in Mariaheide. Arnold komt uit een gezin met 3 kinderen en Jo uit een gezin van 8 kinderen. Beiden hielpen mee in het gezin.

Arnold en Jo leerden elkaar kennen tijdens het aardbeien plukken in Venhorst. Zij trouwden en gingen wonen op de boerderij op de Zijp in Venhorst. Waar ze een gemengd bedrijf hadden met koeien en varkens. Arnold zorgde voor de koeien en Jo voor het huishouden en voerde ook de varkens.

Ze kregen 4 kinderen. Waarvan ook een tweeling. Twee meisjes en twee jongens. Arnold en Jo gingen graag bij familie op bezoek. En Arnold speelt graag een potje biljart en kaart graag. Jo ging graag sporten en maakte haar kleding zelf. Ze genoten van de kinderen en kleinkinderen en van de vakanties met zijn allen.

Ze gingen kleiner wonen en verhuisden naar het Kerkpad in Venhorst. Daar werd de familie nog uitgebreid met 2 lieve achterkleinkinderen. En hun 3e achterkleinkind is op komst.

Arnold en Jo kunnen niet zonder elkaar. Ze zijn heel hecht samen. Onlangs waren ze 60 jaar getrouwd. Ze zagen er tegenop om te verhuizen naar Sint Petrus, maar ze zijn erg warm ontvangen.

Hoi, Ik ben Gerrit Hagelaar.

Ik ben geboren in 1949 in Valkenswaard en na wat omwegen ben ik verhuisd naar Boekel. Dit was erg fijn omdat ik dan op de fiets naar mijn werk in Huize Padua kon. Hier heb ik met veel plezier gewerkt als verpleegkundige. Eerst op de directe opvang, waar mijn

passie lag en daarna op de reguliere afdelingen.

Ik vind het nog wel wennen om van mijn woning naar mijn nieuwe appartement te gaan, maar begin me er steeds meer thuis te voelen.

Mijn hobby's zijn: voetbal, biljarten, muziek luisteren, tv kijken, klussen en kletsen. Vroeger heb ik veel gevoetbald bij Boekel Sport, ook als veteraan. Biljarten deed ik altijd in het Boszicht, dus laat het vooral weten als je een balletje wil schieten! Je kunt wel zeggen dat Boekel mijn plekje is.

Ik was getrouwd met Alie, die helaas is overleden in 1998. Nu geniet ik erg van het samenzijn met mijn drie kinderen, Elvera, Otwin en Rico en mijn kleinkinderen.

We gaan elkaar zeker tegenkomen!

Menu

Aperitivo
Biscotti
Bellini cocktail
Grissini

Antipasto (voorgerecht)
Carpaccio
Caprese spies

Portata principale (hoofdgerecht)
Pizza
Pasta

Dessert
Tiramisu

Activiteiten

De afgelopen tijd hebben er weer leuke activiteiten plaatsgevonden in de huiskamer op donderdagmiddag. Zo hebben we een muziek optreden gehad van Henri van de Heuvel, zijn we nog steeds creatief en hebben we af en toe een kienmiddag gehouden.

Op 28 mei hebben we wat meer uitgepakt en hebben we een Italiaanse themamiddag gehouden. Twee familieleden kwamen ons helpen en met een gezellig muzikje op de achtergrond hebben we samen het eten gemaakt. De pizza's werden zelf door onze bewoners belegd. Het was een erg gezellige middag en er kwamen veel complimenten over het lekkere eten!

Teamuitje Sterappel

Op maandag 15 juni hadden wij ons jaarlijks teamuitje. Ook dit jaar was het weer een dag waar we samen veel plezier hadden en veel hebben kunnen lachen.

Dit keer zijn wij naar de Brabantse Kluis in Aarle Rixtel gegaan. Sommigen gingen met de auto maar de sportievelingen van het team gingen gezamenlijk vanuit Sint Petrus met de fiets. Daar aangekomen hebben we als eerst wat gedronken en een gebakje hoorde er natuurlijk ook bij.

Daarna hadden wij onze workshop, bordje schilderen. Ieder heeft ijverig zijn eigen bordje geschilderd. Toen iedereen klaar was en de bordjes aan het drogen waren hebben we nog lekker een 3 gangen menu gegeten. En als afsluiter kon het jaarlijkse foto-moment natuurlijk ook niet ontbreken.

Ook tijdens de warme dagen hebben we er samen een gezellige tijd van gemaakt. Vanwege de hoge temperaturen zochten we lekker de verkoeling binnen. Onder het genot van een heerlijk stukje vers fruit en een koud drankje genoten we van elkaars gezelschap.

Daarnaast stonden de thema's zomer en WK centraal. Er is volop geknutseld en de mooiste creaties kwamen voorbij.

Samen genieten.

*Bij de dagbesteding is het fijn om samen te zijn,
met een lach, een praatje en een zonnestraal zo klein.
Een kopje koffie, een spel of een creatief moment,
waar iedereen elkaar kent.*

*We delen herinneringen, maken nieuwe erbij,
met aandacht voor elkaar, dat maakt ons blij.*

*Samen lachen, samen doen, elke dag weer opnieuw,
want samen is het leven nét een beetje mooier.*

Een bezoek van de Health Angels.

Op vrijdag 10 juli was het zover: de Health Angels kwamen met hun zijspanmotoren langs om ritten te maken met bewoners. Hoewel we dit vooraf niet hadden verwacht, reageerden veel bewoners direct enthousiast. Een hele uitdaging, maar we hebben besloten om zoveel mogelijk aan de wensen van de bewoners te voldoen.

Ondertussen konden vele anderen genieten van het spektakel en luisteren naar de muziek van 't Spult. We kunnen inmiddels wel spreken van onze "huisband". Het was geweldig om te zien hoe deze mannen optraden, ondanks de hoge temperaturen. Ze hadden zelfs hun eigen parasols meegebracht zodat ze niet constant in de zon hoefden te staan; een creatieve oplossing tegen de warmte.

Voor wie de Health Angels nog niet kent: dit is een initiatief van motorrijders met een zijspan die langs zorgcentra gaan om bewoners mee te nemen voor een ritje. Even lekker uitwaaien, de haren in de wind en het gevoel van vrijheid ervaren. Meer is er niet nodig voor een geslaagde dag.

En dat is zeker gelukt! Sommigen vonden het best spannend, terwijl anderen direct klaar stonden om in te stappen. De mannen van de Health Angels hebben veel mensen blij gemaakt met een ritje; het resultaat waren stralende gezichten en glinsterende ogen. Een welkome afwisseling uit de dagelijkse sleur.

We willen zowel 't Spult als de mannen van de Health Angels hartelijk bedanken voor hun bijdrage aan deze onvergetelijke middag.

SINT PETRUS ORGANISEERT

RONDJE VOOR SINT PETRUS

DEELNAME

€5,- P.P.

ALLE OPBRENGST KOMT TEN GOEDE VAN DE BEWONERS VAN
SINT PETRUS

WANNEER?
ZON. 20 SEPT. 2026

INSCHRIJVEN:
TUSSEN 10:00 - 13:00 UUR
Bij Sint Petrus

HEERLIJKE NA-ZOMER FIETSTOCHT (50 KM)

(SOEP & BROODJES VERKRIJGBAAR OP DE RUSTPUNTEN)

MEDE MOGELIJK GEMAAKT DOOR DE STICHTING VRIENDEN VAN SINT PETRUS

Terugblik Thema-avond VAKANTIE

Op **zaterdag 11 juli** vond weer onze tweemaandelijks thema-avond plaats, dit keer helemaal in het thema **VAKANTIE**.

Het was een drukbezochte en gezellige avond. Onze kok had een heerlijk **4-gangenmenu** samengesteld en onder het genot van een drankje en sfeervolle live muziek genoten onze gasten van een ontspannen vakantiegevoel.

Zoals altijd kwamen er weer mooie liedjes voorbij en was de sfeer geweldig.

Bedankt aan iedereen die erbij was en er samen met ons een geslaagde avond van heeft gemaakt!

NOTEER ALVAST
IN UW AGENDA:

ZATERDAG

12

SEPTEMBER

Onze volgende thema-avond
staat gepland op

ZATERDAG 12 SEPTEMBER

en heeft als thema:

**END OF
SUMMER DINER**

*Wij hopen u dan weer te mogen verwelkomen
voor een heerlijke en gezellige avond!*

Groetjes vanuit de keuken

Mooie liedjes kwamen voorbij

Hallo allemaal.

Mijn naam is Liesbeth van den Ende en sinds 1 juni 2026 ben ik als consulent Belevingsgerichte Zorg werkzaam in Sint Petrus.

Ik ben 54 jaar, ben getrouwd met Maurice en samen hebben we twee kinderen. We wonen met veel plezier in Keldonk en hebben daar sinds kort ons "empty nest". 😊 De kinderen zijn namelijk ondertussen volwassen en in juli is ook nummer twee uitgevlogen.

Onze dochter woont in Amersfoort en onze zoon in Veghel, beide met hun partners.

Mantelzorg is, net als voor velen van ons, mij niet onbekend. Sinds enkele jaren zorg ik samen met mijn zus voor mijn moeder, zij heeft vasculaire dementie en ook zij gaat binnenkort haar eigen huis verlaten voor een passende en fijne plek in een verpleeghuis. Zo sta ik dus ook aan de andere kant van de lijn, als naaste van iemand met dementie, die steeds meer hulp nodig heeft.

Verder zijn er naast mijn werk en mantelzorgen, nog veel meer dingen die ik leuk vind. Zoals weekendjes weg, mooie fietstochten, lekker eten, af en toe een concert en hand- en spandiensten bij de plaatselijke toneelclub en de jaarlijkse pronkzittingen met carnaval.

Als consulent belevingsgerichte zorg help ik graag bij vragen rondom onbegrepen gedrag. Hoe kunnen we er voor zorgen dat er goed contact is, zodat er fijne momenten kunnen ontstaan, voor zowel de bewoner als voor de verzorgende, vrijwilliger of naaste. Ik ben er dus voor iedereen die vragen heeft omtrent gedrag. Bel of mail me gerust, dan gaan we samen kijken en op zoek naar de mogelijkheden.

**Groetjes en tot ziens in Sint Petrus.
Liesbeth van den Ende.**

Hier volgt het aangrijpende en openhartige levensverhaal van Esther

Esther Raijmakers zit in een lege danszaal waar de stoelen nog warm zijn van de les net hiervoor. Ze heeft net een uur Dance & Health achter de rug in het Pieter Breugelhuis in Veghel. Dat is zo'n les waar niemand stoer hoeft te doen, omdat stoer doen een luxe is. Er doen mensen mee met parkinson, iedereen die meedanst heeft een chronische lichamelijke beperking. Allemaal door elkaar, allemaal even mens.

Esther ploft neer, wrijft over haar voeten en zegt meteen wat er gezegd moet worden: 'Mijn benen en mijn voeten zijn kapot.' Alsof ze verslag uitbrengt van een hele dag buffelen op de werkvloer. Ze pakt een boterham, want er zijn pillen te nemen. En pillen zijn bij parkinson geen bijzaak maar een dienstregeling. 'Ik eet altijd op tijd,' zegt ze, en je hoort dat dit niet gaat over 'gezond leven', maar over overleven in schema's. 'Om zeven uur 's morgens neem ik mijn medicijnen, om om halfacht te kunnen onthijten. Daar moet je steeds over nadenken.'

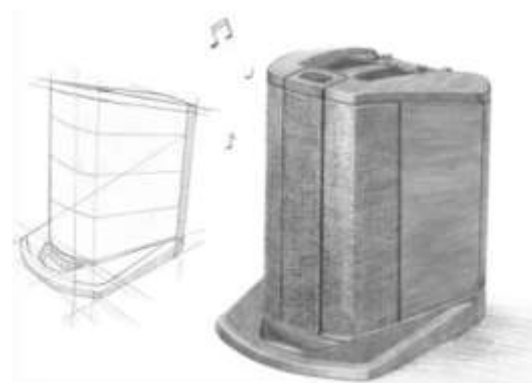
HULP(T)ROEPEN

Esther is iemand die altijd professioneel heeft gezorgd. Dertig jaar lang werkte ze als verzorgende IG in het bejaardentehuis in Boekel. 'Ik heb daar meer dan dertig jaar gewerkt.'

Sinds haar diagnose in 2020 staat ze aan de andere kant. 'Ik ben nu vijf jaar thuis,' zegt ze nuchter, maar dat nuchtere heeft iets dappers: alsof ze weigert om haar eigen leven een drama te laten zijn.

Ze woont alleen in Boekel zonder partner of kinderen. Maar wel met burens, familie, oud-collega's en kennissen als een soort geïmproviseerd vangnet dat ze zelf heeft helpen knopen. 'We hebben een groepsapp aangemaakt,' vertelt ze. 'Hulp(t)roepen.' Ze lacht om de naam, want die is precies goed: een tikje melodramatisch, maar ook eerlijk. Als je alleen woont en je lijf soms staakt, dan moet je soms om hulp kunnen roepen.

Naast deze groep helpers in de app is er een maatje. Iemand die meegaat naar het ziekenhuis en helpt met regelwerk. 'Ze helpt me met mails opstellen,' zegt Esther. 'En met mijn ziekte kun je ook "koopdrang"

krijgen. Dan houdt ze in de gaten dat ik niet te veel geld uitgeef aan kleding.' Het klinkt misschien verrassend, maar het zegt alles over hoe deze ziekte je lichaam kan verraden. Het kan niet alleen je handen of je spraak beïnvloeden, maar ook je impulsen. Want door de dopamine-medicatie kunnen impulsstoornissen ontstaan als dwangmatig gokken, seksverslaving of compulsief koopgedrag.

Esther praat soms moeilijk. Dat hoor je meteen, en dat weet ze zelf ook. Ze is er open over, maar soms ook geïrriteerd. Niet op jou, maar op de snelheid van de wereld. 'Ik wil wel uitleggen waarom ik zo praat,' zegt ze. 'Maar mensen willen niet altijd luisteren. Dan is het meteen een ongeduldig "ik versta je niet".' Vooral aan de telefoon is het gedoe. In winkels ook. Ze vertelt over een moment bij de Hema in Boekel waar ze met een apparaat en een simpele vraag stond. 'Iemand zei tegen me: "Je hebt het zeker kapotgemaakt." Met zo'n stem alsof ik lastig was, terwijl ik eigenlijk alleen maar batterijen probeerde te kopen.'

Wat het ingewikkeld maakt: het Brabants dialect gaat Esther makkelijker af. 'Maar als ik ABN praat, kunnen mensen me weer beter verstaan.' Haar logopedist heeft haar zelfs aangeraden om meer ABN te spreken, omdat je dan bewuster articuleert. Alleen: bewust praten kost energie. En energie is bij parkinson geen vanzelfsprekend bezit. Het is iets dat je elke dag opnieuw moet aanvragen.

ZORGMENS

Haar eerste klachten waren echter niet de spraak, dat kwam later. Eerst was er een soort mechanische stijfheid. 'Ik leek wel een robot,' zegt ze. 'Mijn arm was stijf en mijn wijsvinger kon ik niet stilhouden.' Esther dacht aan een burn-out. Ze werkte al minder, 32 uur, en zelfs dat werd te zwaar. Er kwam een psycholoog, een doorverwijzing via de huisarts, ziekenhuisonderzoek en een MRI-scan. En vervolgens die akelige week wachten op de uitslag. 'Ze dachten dat ik een tumor in mijn hoofd had,' zegt ze. Ze vertelt terughoudend over dat moment alsof ze een deurtje opendoet dat ze liever dicht houdt.

'Wees blij dat je geen tumor hebt,' kreeg ze te horen. Maar toen kwam de volgende mokerslag: de ziekte van Parkinson. Gelukkig was er een vriendin bij die alles opschreef. 'Want het drong op dat moment niet allemaal tot me door.' Je ziet het voor je: een volwassen vrouw die haar eigen leven even niet kan vasthouden, en een goede vriendin die als het ware de rand eromheen tekent zodat het niet wegloopt.

Na de diagnose stopte Esther met werken. En dat is niet alleen verlies van inkomen of routine. Dat is identiteitsverlies. Ze was een zorgmens, zegt ze zelf. 'En dan heb je opeens twee keer per week zelf thuiszorg.' Ze zoekt naar woorden en vindt een beeld dat hard binnenkomt: 'Opeens sta ik aan de andere kant van het verhaal.' Langzaam, zegt ze, leer je dat accepteren. 'Ik ben nu gewend aan de thuiszorg. Er komt ook een poets-hulp, twee uurtjes per week. En begeleiding.' Ze somt het bijna zakelijk op, alsof ze haar eigen 'zorgpakket' voorleest, maar tussen de regels door hoor je een strijd: je waardigheid bewaren, terwijl je hulp nodig hebt bij dingen die je vroeger voor anderen deed.

SCHOTSE HOOGLANDER

Toch is dit geen verhaal van alleen maar inleveren. Esther heeft iets anders opgebouwd: een leven waarin kleine dingen groot mogen zijn. Ze zegt het als een regel die in een fotoboek moet komen, en je gelooft meteen dat ze het meent. 'Geniet van de kleine dingen,' zegt ze, 'Want kleine dingen kunnen ook groot zijn.'

En ze heeft voorbeelden klaar. 'Een druppel water op een blaadje bijvoorbeeld,' zegt ze. En dan komt meteen ook haar grootste hobby op tafel: natuurfotografie. 'Ik wil elke dag wel een foto maken.' Alsof het een medicijn is. Ze stuurt foto's in naar het *Udens Weekblad* voor de 'Foto van de Week' of naar de gemeentegids van Boekel, waar ook regelmatig werk van haar verschijnt. Ze maakt alles met haar trouwe Samsung Galaxy.

De onderwerpen zijn wat je hoopt bij iemand die van de kleine dingen houdt: paddenstoelen, vijvers of dieren. We bladeren door haar foto's. Een paddenstoel, keurig in beeld, alsof hij zelf even poseert. Hooglanders, met een groepje geiten, een foto waar je een grap in ziet: dat stoere beest tussen dat brutale geitenvolk. Esther wordt er zichtbaar blij van. Ze vertelt over een favoriete foto: 'Een weerspiegeling in het water.' Gemaakt bij de Perekker in Boekel, een idyllische vijver. En ze herinnert zich het moment dat ze die foto terugzag in het *Boekels Weekblad*.

Er is nog iets moois gebeurd: haar foto's zijn gebruikt voor tassen, die als prijs werden uitgereikt bij een poëzieavond in Boekel. 'Die vijf foto's,' zegt ze wijzend. 'Eerst ingelijst en nu op tassen geplaatst. En dat wordt de prijs voor de winnaars.' Ze is iemand voor wie woorden soms moeilijk te vinden zijn, maar die via beelden binnenkomt bij anderen.

Haar fotografie is ook een reden om naar buiten te gaan. Ze jaagt niet, ze wandelt. Soms is dat frustrerend, omdat dieren niet wachten op een foto. 'Dan is-ie weer weg,' zegt ze over een eekhoorn die ze net niet op de foto kreeg. Die beestjes zijn, zoals iedereen weet, gebouwd uit pure haast.

Parkinson heeft soms wel invloed op haar fotografiebezigheid. Als ze in een 'freezing' zit, kan ze er niet opuit om foto's te maken. Freezing is zo'n parkinsonmoment waarop je lijf besluit dat vooruit even geen optie is. Het past bij de wereld van Esther: ze kan willen, maar haar lichaam wil niet altijd mee.

SOUNDTRACK VAN HET LEVEN

Dansen helpt. Op haar dansschool Dance & Health gaat het niet om prestaties, maar om plezier. 'Ik dans met een keileuke groep. Iedereen is gelijk. Niemand geeft commentaar. Iedereen wordt gewaardeerd.' Soms kan ze even niet meedoen, vertelt ze. 'Vorige week wilde mijn lichaam niet.' Haar mededansers reageren dan heel liefdevol. 'Dan zijn ze er echt voor je.' Geen zuchten, geen blikken, geen 'doe even normaal'. Alleen begrip. Dat is misschien wel het grootste cadeau dat een groep kan geven: empathie.

Esther vond deze dansles via Yoppers (Young Onset Parkinson). Dit lotgenotencontact bracht haar activiteiten als dansen, boksen, jeu de boules, bowlen en workshops koken. Ze vertelt erover zoals je vertelt over een club waar je per ongeluk van hoorde en waar je nu niet meer zonder kunt. 'We hebben veel gemeen. Je hoort ook hoe anderen dingen ervaren. Dat is fijn.' Het is praktische kennis delen, maar geeft ook erkenning.

Muziek is de andere grote motor. 'Muziek doet iets met de emotie,' zegt Esther. 'En ik kan er veel in kwijt.' Ze vertelt dat ze bij het televisieprogramma *Beste Zangers* soms zit te huilen. En dat ze dat helemaal niet erg vindt – het is zelfs nodig.

's Ochtends heeft ze een soort soundtrack. 'Deze twee liedjes zet ik 's morgens op: 'De Engelbewaarder' van Marco Schuitemaker en 'Staying Alive' van de Bee Gees.' Het is een combinatie die je bijna als grapje zou opschrijven, maar bij Esther klopt het gewoon. 'De Engelbewaarder' luis-tert ze in de feestversie, omdat ze ook gewoon wil lachen. 'Staying Alive' omdat het letterlijk een statement is. Ze houdt van ook van andere soor-

Muziek als gereedschap om op gang te komen, om te voelen, om even niet te hoeven praten.

Want praten blijft lastig. Ze weet wat ze wil zeggen, maar de woorden komen soms niet. Ze had zich aangemeld voor DBS, Deep Brain Stimulation, een ingreep waarbij elektroden in de hersenen worden geplaatst om symptomen te verminderen. Maar bij haar ging het niet door. 'Ze hebben me afgekeurd,' zegt ze berustend. 'Bang dat het hersengebied waar het spraakgedeelte zit zou worden aangetast.' Er was een risico dat ze dan slechter zou gaan spreken. En dus bleef ze met haar huidige worsteling zitten.

Toch is Esther niet iemand die alleen maar in beperkingen denkt. Ze is juist iemand die is gaan doseren en plannen. Ze gebruikt een mooi beeld voor haar ochtenden: 'Ik ben net een diesel.' Ze lacht er een beetje om, maar je hoort dat het serieus is. Vroeger kon ze al vroeg in de weer zijn. Nu is ze vaak pas rond 10.30 uur klaar voor de dag. 'Mijn lichaam wil niet eerder,' zegt ze. Een diesel heeft tijd nodig. Maar als hij eenmaal loopt, loopt hij.

Ze heeft ook geleerd prikkels te vermijden. 'Veel herrie, daar kan ik niet meer tegen.' Het is ook de reden dat we hier zitten, in een rustige zaal, niet in een café. Sommige levens vragen om minder achtergrondgeluid. Niet omdat iemand zich aanstelt, maar omdat het systeem anders crasht.

En dan zegt Esther aan het einde iets wat je in interviews vaak hoopt maar zelden zo puur krijgt. Ze praat over familie, vrienden, kennissen, burens. Over hoe belangrijk ze zijn. En dan, bijna alsof ze zichzelf toestemming geeft: 'Ondanks de mindere dingen aan parkinson ben ik toch een krachtige vrouw geworden. Ik ben trots op mezelf.'

Het voelt als een conclusie waar ze elke dag opnieuw naartoe moet werken, tussen pillen, woorden die blijven hangen en voeten die pijn doen. Maar met een camera in haar hand, een danspas op donderdag en haar lieve hulptroepen komt ze er wel. 'Geniet van de kleine dingen,' herhaalt Esther krachtig. 'Want kleine dingen kunnen ook groot zijn.' In haar mond klinkt dat niet klein. Het klinkt als een manier om overeind te blijven. En eerlijk: in een wereld die te snel praat, te snel oordeelt en te weinig luistert, is dat misschien wel het grootste goed dat er is. •

De zon gaat weer op (door Toon Hermans)

Je moet niet alles willen dragen
je moet niet alles willen zijn
je hebt ook je verloren dagen
je eigen angst, je eigen pijn.
Maar kijk eens naar de bomen
hoe die daar staan, zo onbewogen
ze laten alle winden komen
en laten alle stormen vliegen.
Ze buigen mee en ze herstellen
en blijven stevig in de grond
er is geen mens die hen kan tellen
ze zijn gezond, ze zijn gezond.

Overmorgen

Gisteren was het anders
en morgen is het voorbij.
Vandaag is het zoals het is,
en dat is genoeg voor mij.

Ingebracht door Heidi Schalk (geestelijk verzorger)

Creatieve creaties te zien in 't Trefpunt.
De activiteit vindt plaats in de oneven
week op donderdag ochtend om 9.30 uur.